

[Aksel Larsen.]

socialle lovgivning vil betyde, at i Italien, hvor de ikke har det så godt som i Danmark, skal de have det bedre; det er ikke os, der skal have det dårligere. Men jeg anser ikke det for absolut bevist, og jeg ville ønske, at man i stedet for det nye moderne udtryk harmonisering havde brugt det gode gamle og meget benyttede udtryk ensretning. Jeg skal som sagt ikke beskæftige mig så forfærdelig meget med dette problem, kun nævne det og tilføje, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup kan, så meget han vil, håbe på, at der ikke vil ske nogen bevægelighed i arbejdskraften inden for fællesmarkedets område; jeg er alvorligt bange for, at det vil vise sig, at det ærede medlem tager fejl, og det vil få alvorlige følger for danske arbejdere og for beskæftigelsesgraden herhjemme.

Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom på, at når det drejer sig om fri bevægelighed for varer, kapital og arbejdskraft, må man tænke på, hvem der inden for fællesmarkedet økonomisk og valutamæssigt er stærkest. Der har været talt om — det var vist den højtærede udenrigsminister, der sagde det, men jeg tror, det ærede medlem hr. Per Hækkerup gentog det — at det, man kalder Europa, hvormed man altså mener Vesteuropa, befinder sig imellem de to eneste reelle verdensmagter: USA og Sovjetunionen. Måske kan det sætte visse tanker i bevægelse, når man minder om, at Vesttysklands valutareserver i dag er praktisk talt lige så store som USAs. Vesteuropas muligheder for kapitaleksport er altså ganske betydelige. Vesteuropas muligheder for at opkøbe danske virksomheder er ganske betydelige, og det skal Vesteuropa have adgang til, så sandt som der står i traktaten, at der skal være fri bevægelighed for kapital og arbejdskraft.

Der kunne være grund til i den anledning at appellere til nationale følelser, men det giver jo sig selv. Lad mig så, nu da vi taler om økonomien, have lov til at sige det samme, som jeg tror professor Dich har sagt i en artikel i Jern- og Metalarbejderen: at der jo er mulighed for, at andre lande kan opkøbe danske industrivirksomheder og gøre dem til en slags filialer af storindustrien i deres egne lande, og for, at de under kriseperioder kan eksportere arbejdsløsheden til

Danmark. Det kan i hvert fald ikke få os til at begejstres for denne bestemmelse.

Det vil måske vække mere opsigt eller i hvert fald få flere til at tænke over tingene, når man gør opmærksom på, at der også skal være fri adgang til for fællesmarkedets partnere at opkøbe jord i andre lande. Vi har her i folketinget på grund af visse erfaringer vedtaget bestemmelser, der tilsigter at gøre det vanskeligt for udlændinge at erhverve jord i Danmark; men kommer vi ind i fællesmarkedet, vil udlændinge have denne ret. — ja, så vidt jeg kan se, kun til at erhverve jord til erhvervsmæssige formål, altså ikke til sommerhusbyggeri. Nu er sommerhusbyggeri jo måske ikke det mest ødelæggende, selv om det kan være ret ubehageligt, hvis folk fra et bestemt land bygger for mange sommerhuse og bliver ejere af dem. Men vi ved jo, at der er masser af landejendomme, som før eller senere udstykkes til sommerhusbyggeri, og man kunne udmærket godt købe en landbrugsejendom af erhvervsmæssige grunde og senere udstykke den til sommerhusbyggeri, så den bestemmelse, der tilsigter at forhindre udlændinges køb af grunde til sommerhusbyggeri i Danmark, er i hvert fald gennenhullet. Værre er det naturligvis, at udlændinge overhovedet kan købe landbrugsjord her i Danmark i erhvervsøjemed og i øvrigt købe byggegrunde i erhvervsøjemed, ikke blot i Sønderjylland, grænselandet. — det er den høje regering åbenbart opmærksom på — men også i hele det øvrige Danmark. Jeg tror, det er rigtigt, hvad der er blevet sagt fra sønderjysk og sydslesvigsk side, at hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, ender det med, at vi alle sammen får status som sydslesvigere.

Ja, det var de handelsmæssige og de økonomiske, måske også politiske og nationale betragtninger, som det var nødvendigt at fremkomme med i samme forbindelse. Men nu har der været talt så meget om, at det ville være næsten katastrofalt, hvis man ikke går med ind i fællesmarkedet, og der har været talt om den økonomiske vinding, det ville være for os at gå ind i fællesmarkedet. Jeg vil gerne spørge regeringen, om den har foretaget nøjagtige og saglige undersøgelser af, hvilke økonomiske følger det kan få for dette land, hvis man går ind i fællesmarkedet, hvor langt den er